

سورة شوری مکی است و آن ینجاه و سه آیت و پنج رکوع است

- بنام خدای بخایته مهریان .
- حَمَ (۱) .
- عَسْقَ (۲) .

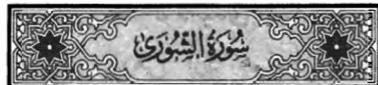
همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه پیش از توبودند خدای غالب با حکمت (۳) .

اور است آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است واوست بلند مرتبه بزرگ قدر (۴) .

نژدیک است که آسمان هابشگا فنداز جانب بالای خود (۱) و فرشتگان تسبیح میگویند همراه حمد پرورد گار خویش و آمرزش طلب می کنند برای آنانکه در زمین اند آگاه شوهر آئینه خدا او است آمر زگار مهریان (۵) .

و آنانکه دوستان گرفتند بجز خدا، خدا نگهبان است برایشان و نیستی تو برایشان متعهد (۶) .

و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآن عربی تابرسانی اهل مکه را و آنان را که گردا گردان هستند و بترسانی از روز قیامت هیچ شببه نیست در آن گروهی در بهشت باشند و گروهی در دروزخ (۷) .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَ

عَسْقَ

كَذَلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ أَنَّهُ
الْعَزِيزُ الْكَبِيرُ

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ عَلَيْهِ الْعَظِيمُ

كَذَلِكَ أَنَّهُ مُوتُ يَتَكَلَّمُ مِنْ فَوْهَنَ وَالْتَّهِ يَسْتَهْمُونَ بِمَحْدُ
لَهُمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُنَّ فِي الْأَرْضِ أَكْرَانَ اللَّهِ هُوَ الْغَنَوْرُ
الْرَّجِيمُ

وَالَّذِينَ أَتَخْذَلُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلَاهُ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَآتَاهُ
عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

وَكَذَلِكَ أَوْجَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِلشَّنَرِ أَمَّا النَّقْرَاءِ
وَمَنْ حَوَّلَهَا وَتَنَزَّلَهُمُ الْجَمْعُ لِرَبِّ فِيَّ فَوْقَنُ فِي الْعَلَمَةِ
وَفَوْقَنُ فِي التَّسْبِيْرِ

(۱) یعنی از هیبت الهی والله اعلم.

واگرخواستی خدا گردانیدی ایشان را یک
امت و لیکن درمی آرد هر کرا خواهد
دررحمت خود و ستمگاران نیست ایشان
را هیچ کارساز ونه یاری دهنده (۸) .

ایا دوستان گرفند بجز خدا پس
خدامونست کارساز وهمون زنده میکند
مرد گان را او بیر هر چیز توانست (۹) .
وآنچه اختلاف کردید در آن هر چه باشد
پس فیصله کردن او حواله بخدا سنت این
ست خدا پرورد گارمن براو توکل کردم
ویسوی اورجوع می کنم (۱۰) .

آفریننده آسمان ها و زمین سنت پیدا کرد
برای شما از جنس شما زنان را و پیدا کرد از
جنس چهار پایان اقسام چند پرا گند
میکند شمارا باین تدبیر، نیست مانند
او چیزی واوست شنوا بینا (۱۱) .

اور است کلید های آسمان ها و زمین
کشاده میکند روزی را برای هر که خواهد
وتنگ میکند برای هر که خواهد هر آئینه
او بهر چیز داناست (۱۲) .

مقرر کرد برای شما از آئین آنچه امر کرده
بود با قامت آن نوح را و آنچه وحی
فرستادیم بسوی تو و آنچه امر کردیم
با قامت آن ابراهیم و موسی و عیسی را
با یعنی مضمون که قائم کنید دین را
ومتفرق نه شوید در آن دشوار آمد
بر مشرکان آنچه میخوانی ایشان را بآن،
خدا بر می گزیند بسوی خود هر که را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أَمَّةً تَحْمِلُهُ وَلِكُنْ يُنْدَخِلُ مَنْ
يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا أَهْمَمُهُمْ كَيْلَ وَلَأَصْبَرُ

لَمْ يَنْخَذْنَا مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَاءَ فَإِنَّهُمْ مُوَالُوْنَ وَهُوَ يُنْهِي
الْمُوْلَى وَهُوَ عَلَىٰ بُلْيَنْ شَفِقٌ قَدِيرٌ

وَمَا الْخَلْقُ إِلَّا فِيهِ يَنْعَلِمُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ الْهُدَىٰ رَبِّنِي
عَلَيْهِ تَوَكِّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيدُ

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لِكُمْ مِنَ الْفَلَكِ مُلْكًا ذَاجِّا
وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَنْوَاجًا إِنَّهُ ذَلِكُمُ الْهُدَىٰ رَبِّنِي
شَفِقٌ وَهُوَ السَّمِيمُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِلِلَّهِ شَفِقٌ عَلَيْهِ

تَرَعَ لَكُمْ مَنِ الْيَتَمْ مَا وَطَهِ يَهُ نُوحاً وَالْيَتَمْ أَوْسَيْنَا
إِلَيْكُ وَمَا وَصَيْنَلَيْهِ إِبْرِهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْبَلُوا
الْيَتَمْ وَلَا تَنْقُضُوا فِيمَا كَبَرُ عَلَى الشَّرِكِينَ مَا
تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ بَعْيَنِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ
وَبِهِمْ دَيْلَيْهِ مَنْ شَيْنَبُ

خواهد و راه مینماید بسوی خود هر که
رجوع میکند^(۱) (۱۳).

و پرا گنده نه شدند امتهای مگر بعداز آن که
آمد بدیشان دانش از روی حسد در میان
خود و اگر نبودی سخنی که سابقاً صادر
شد از پروردگارتو که مهلت داده شوند تا
زمانی معین البته فیصله کرده میشد میان
ایشان و هر آئینه آنانکه داده شد ایشان را
کتاب بعداز انبیاء در شببه قوی اند از دین
. (۱۴)

پس بسوی دین دعوت کن و قائم باش
بحسب آنکه فرموده شدترا و پیروی ممکن
خواهش این کافران را و بگواییمان آوردم
با آنچه فرود آورده خدا هر کتاب که هست
و فرموده شد مرا که انصاف کنم میان
شما خدا پرورد گار ماست و پرورد گار
شماست مارا عملهای ماست و شمارا
عملهای شماست گفتگو نیست میان
ما و میان شما خدا جمع کند میان ما و میان
شما^(۲) و بسوی اوست بازگشت (۱۵).

و آنانکه مکابره می کنند در دین خدا بعد
از آنکه قبول کرده شد فرمان او^(۳) مکابرة
ایشان باطل است نزدیک پرورد گار ایشان

وَمَا تَرَوُ الْأَمْنَ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْدَ إِذْ يَهُمْ
وَلَوْلَا كَلَمَةُ سَقَطَتْ مِنْ رَتِيكَ إِلَى أَجْلِ مُسْتَحْيِي لَفْظِي
بَيْتِهِمْ وَلَنَّ الَّذِينَ لَرِبُّ الْكِتَبِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفْظُ شَيْءٍ
مِنْهُ مُرْبِيٌّ^(۴)

فَلَذِلِكَ قَادِرٌ وَاسْتَقْعَدَ كَمَا أَمْرَتَ وَلَا تَغْيِيْهُ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ أَمْتُ بِمَا أَنْتَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَبٍ وَأَمْرَتُ لِأَعْلَمَ
بَيْتَهُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَذَا أَعْمَلَنَا وَلَهُمْ أَعْمَالُكُلُّهَا
حُجَّةٌ بَيْتَنَا وَبَيْتَهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُ بَيْتَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ^(۵)

وَالَّذِينَ يُحَاجِجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَنْتَبَيْتَ لَكَ حَجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ يَعْنَدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَلَمْ عَذَابٌ شَيِيدٌ^(۶)

(۱) یعنی بسوی حق حاصل آن است که انبیاء علیهم السلام در اصول دین متفق
اندو اختلاف شرائع در فروع است و بس والله اعلم.

(۲) یعنی روز قیامت.

(۳) یعنی جمعی در اسلام داخل شدند والله اعلم.

ویرایشان است خشم وایشان راست عذاب سخت (۱۶).

خدالنست که فرود آورده کتاب را بر استی و ترازو را نیز و چه چیز مطلع ساخت ترا بر حقیقت امر شاید که آمدن قیامت نزدیک باشد (۱۷).

زود طلب میکنند قیامت را آنانکه ایمان ندارند بآن و آنانکه باور داشته اند ترسانند از این و میدانند که آن راست سمت آگاه شو هر آئینه آنانکه مکابره می کنند در آمدن قیامت هر آئینه در گمراهی دور اند (۱۸).

خدمه ربان سرت بریند کان خود روزی میدهد هر کرا خواهد واوست توانای غالب (۱۹).

هر که خواسته باشد کشت آخرت را بیفزاییم برای اورده کشت او و هر که خواسته باشد کشت دنیابدھیم اورا بعض دنیا و نیست اورا در آخرت هیچ نصیبی (۲۰).

آیا کافران را شریکان هستند که مقرر کردند برای ایشان از دین آنچه نه فرموده است آن را خدا و اگر نه بودی وعده فیصله کردن البته فیصله کرده میشد میان ایشان و هر آئینه ستمگاران ایشان راست عذاب درد دهنده (۲۱).

بینی ستمگاران را ترسان از جزای آنچه به عمل آورده اند و آن البته رسنده است با ایشان و آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند در سبز زار های بوستان

اللَّهُ أَلَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِيقَةِ وَإِلَيْهِ أَنْ وَمَا يَدْرِي بِكَ لَعْلَ الشَّاعِرَةَ تَرْيَيْنِ ②

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحُقْقَى لِلَّذِينَ يُمَارِقُونَ فِي الشَّاعِرَةِ لَعْنَ ضَلْبٍ بِعَيْنِي ③

اللَّهُ لَطِيفٌ يَعْبَادُهُ يَرْتَقِي مِنْ يَنْهَا وَهُوَ الْعَوْيَى الْعَيْنُ ④

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرُثَ الْأَخْرَقَةِ تَرْزَدَ كَاهْ فِي حَرُثَهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرُثَ الدُّنْيَا تَرْتَهِ مِنْهَا وَمَنْ كَاهْ فِي الْأَخْرَقَةِ مِنْ تَصْبِيْبِ ⑤

أَمْ لَهُمْ شَرِكَوْا شَرِعُوهُ الْهُمَمِينَ الَّتِينَ سَأَلَمْ يَأْذَنُ بِهَا اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لَفَضَيْتَهُمْ رَدَانَ الظَّلَمِينَ أَهْمَعَهُمْ عَذَابَ الْيَمِّ ⑥

شَرِي الظَّلَمِينَ مُشْفِقَيْنَ مَتَّا كَسَبُوا وَمُؤَوَّاقِعَهُ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَوْ الْأَصْلِحَاتِ فِي رُؤْضِتِ الْجَنَّتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عَنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ

هُوَ الْقَضُولُ الْكَبِيرُ ⑦

ها باشند، ایشان را باشد آنچه درخواست کنند نزدیک پروردگار خویش این است فضل بزرگ (۲۲).

این آن ثواب است که مژده میدهد خدابان بند گان خود را که ایمان آورده اند و کارهای شائسته کرده اند بگونمی طلبم از شما برتبیغ قرآن هیچ مزدی لیکن باید که پیش گیرید دوستی درمیان خویشاوندان^(۱) و هر که بکند نیکی بیفزایم برای اودرآن نیکی حُسن را هر آئینه خدا آمرزگار قدرشناس است (۲۳).

آیا میگویند پیغمبر افترا کرده است برخدا دروغ را پس اگرخواهد خدا مُهرنهد بردل تو و نابود می سازد خدا بیهوده را واثبات می کند دین درست را به سخن های خود هر آئینه خدا دانست باانچه درسینه هاست (۲۴).

واوست آنکه قبول میکند توبه را از بند گان خود و درمی گذرد از جرمها و میداند آنچه می کنید (۲۵).

وقبول می کند دعای آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شائسته کرده اند و زیاده میدهد ایشان را ازفضل خود و کافران ایشان راست عذاب سخت (۲۶).

واگرفراخ کردی خدا رزق را بر بند گان خود البته فساد میکردند در زمین

ذلِكَ الَّذِي يَبْتَغِرُ اللَّهُ عِبَادَةَ الَّذِينَ أَمْنَأُوا عَلَوْ الظِّلْجَعَتِ
فَلَأَشْلَمُكُمْ عَيْنَهُ أَجْرًا إِلَى الْمُؤْمِنَةِ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْرَئُ
حَسَنَةً تَرَدُّهُ فِي سَاحِنَ الْمَاءِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ⑧

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كُنْدِيَا قَاتِلُ يَقْتَلُ اللَّهَ يَقْتَلُ عَلِيَّ
فَلَيْكَ وَلَيْمَهُ اللَّهُ الْبَاطِلُ وَلَيْمَشُ الْكَيْ بِكَلْمَتَهُ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِكُلِّ الْفَلَوْرِ ⑨

وَكُوَّلُ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادَهِ وَيَعْوَلُ عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْكُلُ مَا تَعْلَمُونَ ⑩

وَسَبَّحَبُ الَّذِينَ أَمْنَأُوا عَلَوْ الظِّلْجَعَتِ وَتَرَدَّهُ هُمْ تِينَ
كَفِيلٌ وَالْكَلْرُونَ لَهُمْ عَدَائِي شَيْدُ ⑪

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الْرِّزْقَ لِعِبَادَهِ لَكَغَوَافِ الْأَرْضِ فَلَكُنْ يُنَزَّلُ

(۱) يعني بامن صلة رحمي كنید وایدانرسانید.

ولیکن فرود می آرد بالاندازه آنچه خواهد
هر آئینه خدابه بند گان خود دانا بیناست
. (٢٧)

يَقْدِمُ تَائِشَاءُ إِلَيْهِ بِعِبَادَةٍ حَمِيرٌ تَصْبِرُ^(٤)

واوست آنکه فرود می آرد باران را
بعداز آنکه نامیدشدن و پرا گنده می سازد
رحمت خود را واوست کارساز ستوده
کار (٢٨).

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَطَعُوا وَيُنَشِّرُ رِحْمَتَهُ
وَهُوَ الَّذِي أَعْيَنَدُ^(٥)

وازن شانه های او آفریدن آسمان ها و زمین
است آفریدن آنچه پرا گنده کرده است
در این هر دواز جانوران واوبر بهم آوردن
ایشان وقتیکه بخواهد توانست (٢٩).

وَمِنْ الْيَتَهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا يَكُونُ فِيهَا
مِنْ ذَاقَةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمِيعِهِمْ إِذَا شَاءَ قَرِيبٌ^(٦)

و هر چه بر سرد به شما از مصیبت ها پس
بسیب گناهی است که بعمل آورد دستهای
شما در میگذرد از بسیاری (٣٠).

وَإِذَا صَاحُوكُمْ مُؤْمِنَةٍ فَمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُلُونَ وَيَقْفُوا
عَنْ كَثِيرٍ^(٧)

و نیستید شما عاجز کننده در زمین و نیست
شمارا بجز خدا هیچ کارسازی و نه
نصرت دهنده (٣١).

وَمَا آتَنَاهُمْ بِعِزِيزٍ يَنْفَعُونَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أَمْلَأْنَاهُمْ دُونَ الْأَرْضِ
فَلَيَرَأُوا لَذَّتَهُ^(٨)

وازن شانه های او کشتی های روان است
در دریا مانند کوه ها (٣٢).

وَمِنْ إِلَيْهِ أَجْوَارِنِ الْبَحْرِ كَالْعَلَمِ^(٩)

ا گر خواهد بازدارد باد را پس ایستاده
شود کشتی ها بر پشت دریا هر آئینه درین
مقدمه نشانه هاست هر صبر کننده شکر
گذارنده را (٣٣).

إِنْ يَئِنْ يَكِينُ التَّيْمَ فَيَقْلُلُنَّ رَوَادَهُ عَلَىٰ ظَهْرِهِ لَأَنَّ فِي ذَلِكَ
لَيْلَتِ الْكَلْمَنِ صَبَرَ شَنَوْرٌ^(١٠)

یا گر خواهد هلاک کند اهل کشتی هارا
بسیب آنچه کردنده و در میگذرد از
قصیرات بسیار (٣٤).

أَوْ يُوْقِهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ^(١١)

(تالنقام کشدای ایشان) و تابدانند آنانکه
خصوصت می کنند در آیات ما که نیست
ایشان راهیچ فرارگاه (از عذاب) (٣٥).

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي إِيمَانِهِمْ مِنْ تَحْقِيقِ^(١٢)

پس آنچه داده شد شما را از هر جنس که باشد اندک بهره ایست از زندگانی دنیا و آنچه نزدیک خداست بهترست و پائنده ترست برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند (۳۶).

و آنانکه پرهیزمی کنند از گناهان کبیره و از بی حیائی ها و چون بخشش می آیند ایشان می امرزنند (۳۷).

و آنانکه قبول کردند فرمان پروردگار خود را و برپاداشتند نماز را و کارایشان از سر مشورت باشد بایکدیگر و از آنچه روزی دادیم ایشان را خرج می کنند (۳۸).

و آنانکه چون بر سر بدیشان تعدی، ایشان انتقام می کشند^(۱) (۳۹).

وسزای بدی بدی ست مانند آن پس هر که در گذرد و قضیه را باصلاح آرد پس مزدا و بر خداست هر آئینه خدا دوست نمی دارد ظالمان را (۴۰).

و هر آئینه کسی که انتقام کشد بعد مظلوم شدن خود پس آن جماعت نیست برایشان هیچ راه ملامت (۴۱).

جزاین نیست که راه ملامت بر آن جماعت است که ظلم می کنند بر مردمان و فساد می طلبند در زمین به ناحق آن جماعت ایشان راست عذاب درد دهنده (۴۲).

فَمَا أَوْتَنَا مِنْ شَيْءٍ فَمَنْتَخِلُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَمَا يَعْنَدَ اللَّهُ خَيْرٌ وَأَنْقَلِ لِلَّذِينَ اتَّقَوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَرْجُونَ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ يَعْمَلُونَ كُبُرَ الْإِثْمِ وَالْغَوَاحِشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوا هُمْ يَقْرُونَ ﴿٧﴾

وَالَّذِينَ اسْتَحَا بِأُولَئِكُمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْلَأُوا سُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يَقْرُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَيْتُ هُمْ يَنْتَهِرُونَ ﴿٩﴾

وَحَرَّأُوا سَيِّئَاتٍ سَيِّئَةً مُمْثَلَاهُ فِي عَقَاءٍ وَأَصْلَهَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَيَحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَئِنْ اتَّصَرَّ بَعْدَ ظَلَمِهِ فَأُولَئِكَ مَاعِلَيهِمْ مِنْ سَيِّئَاتِهِ ﴿١١﴾

إِنَّمَا التَّبَيِّنُ عَلَى الَّذِينَ يَنْبَغِيُونَ النَّاسَ وَيَنْبَغِيُونَ فِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ الْحَقُّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

(۱) مترجم گوید یعنی اگر بر ضعیفی ظالم تعدی کند بزرگان قبیله متفق شوند و انتقام کشند والله اعلم.

وهرکه صبر کند و بیامرزد هر آئینه این صفت^(۱) از کارهای مقصود است (۴۳).

و هر کرا گمراه کند خدا پس نیست اوراهیچ کارسازی بعدازوی و بیینی ستمگاران را چون معاینه کنند عذاب را گویند آیا هست بسوی بازگشتن هیچ را هی (۴۴).

و بیینی ایشان را پیش آورده شوند نزدیک دوزخ متواضع شده از خواری می نگردند به گوشه چشم نیم کشاده و گفتد اهل ایمان هر آئینه زیان کاران آناند که در زیان دادند خویشن را و خویشاوندان خود را روز قیامت آ گاه شو هر آئینه ستمگاران در عذاب دائم باشند (۴۵).

ونه باشدند ایشان را کارسازان که نصرت دهند ایشان را بجز خدا و هر کرا گمراه کند خدا نیست اورا هیچ را هی (۴۶).

قبول کنید فرمان پروردگار خود را پیش از آنکه باید روزیکه بازگشت نیست آن را لازجانب خدا نیست شمارا هیچ پناهی آن روز نیست برای شما هیچ بازخواست کننده (۴۷).

پس اگر رو بگردانند پس نه فرستاده ایم ترا برایشان نگهبان، نیست بر تو مگر بیغام رسانیدن و هر آئینه ماچون بچشانیم آدمی را از جانب خود رحمتی شادان شود بآن

وَمَنْ صَدَرَ عَنْ ذَلِكَ لَمْ يَعْلَمُ الْأَمْوَارَ ⑦

وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ ذِيٰقَدْرَةٍ إِنَّمَا يَعْلَمُ الظَّلَمَيْنَ
لِتَأْذِيَ الْعَذَابَ يَعْلَمُ لَمْ يَعْلَمْ مَنْ سَيِّلَ ⑧

وَتَرْكُمْ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا لَخِيَّبَيْنَ إِنَّمَا يَنْظَرُونَ إِنَّ
طَرْفَيْنِ خَيْرَيْنِ وَقَالَ الَّذِينَ أَنْتَوْلَانِ الْحَمْرَيْنِ الَّذِينَ خَمْرَوْا
أَنَّهُمْ وَأَهْلُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَلَّا لِلظَّالَمِيْنَ
فِي عَذَابٍ شَفِيهٍ ⑨

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولَئِيَّةِ حِلْمٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلَ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَيِّلٍ ⑩

إِسْتَجْبَيْنَا لِرَبِّكُمْ فَبِمِنْ أَنْ يَأْتِيَنَّ يَوْمَ لِاِرْتِكَابِ
مَا لَكُمْ مَنْ لَمْ يَجِدُ مِنْهُ مِنَ الْكُوْنِ بَلَى ⑪

فَإِنَّ عَرْضًا لَمَّا أَصْنَلَكَ عَلَيْهِ حَقِيقَاتًا لَمْ عَلِمَكَ إِلَّا لِيَلْمِزَنَا
إِذَا ذَهَبَ إِلَيْنَا إِنَّمَا حَمَّةٌ فِي رَبِّهَا لَوْلَمْ يُضْبِطْمَ سَيِّلَهُ
بِمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيْمَ فَإِنَّ إِلَيْنَا لَغَورٌ ⑫

(۱) مترجم گوید مغفرت در حق خود عزیمت است وانتقام رخصت و در حق ضعفاء قوم انتقام لازم است مگر آن که ضعفاء درگذارند والله اعلم.

واگر بر سد بآدمیان مصیبیتی بسبب آنچه فرستاده است دست های ایشان پس هر آئینه آدمی ناسپاس است (٤٨).

خدای راست پادشاهی آسمان هاوزمین می آفریند هرچه خواهد عطا می کند دختران هر کرا خواهد و عطامی کند پسران هر کرا خواهد (٤٩).

یا جمع کند برای ایشان پسران و دختران و میسازد هر کرا خواهد نزائنه هر آئینه او دانا است (٥٠).

و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر باشارت یا از پس پرده یا بفرستد فرشته را پس نازل کند بحکم خدا آنچه خدا خواسته است هر آئینه خدابلنده مرتبه با حکمت است (٥١).

و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآن را از کلام خود نمیدانستی تو که چیست کتاب و نمیدانستی که چیست ایمان و لیکن ساخته ایم وحی را روشنی راه میناوشیم بآن هر کرا میخواهیم از بند گان خویش و هر آئینه تو هدایت کنی بسوی راه راست (٥٢).

راه خدا که اوراست آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین است آگاه شو بسوی خدا بازمیروند کارها (٥٣).

يَلْوَمُكُ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ وَالْأَرْضُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ تَعِيبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا قَاهِبُ لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ أَعْلَمُ
يَقْبَلُ إِنَّا مَا قَاهِبُ لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ أَعْلَمُ

أَوْتَرْجُمُهُ كُلُّاً وَإِنَّا قَاهِبُ لِمَنْ يَقْبَلُ إِنَّهُ عَلَيْهِ
قَدِيرٌ (٤)

وَمَا كَانَ لِكَمْ أَنْ يَعْلَمُهُ اللَّهُ أَلَا وَحْيًا أَوْنَ وَرَأْيِ حَيَّاب
أَوْ يُرِسَلُ رَسُولًا مُّبِينًا يَأْتِي أَمْرَهُ عَلَى حَيَّلٍ (٥)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُؤْيَايَنِ أَمْرَنَا مَا نَتَنَزَّلْنَا تَالِكِبُّ
كُلُّ الْإِنْسَانِ وَلِكُنْ جَلَلْنَاهُ تُوْلَاهُنَّدِي بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادَنَا
وَأَنَّكَ لَتَنْهَى إِلَى حَرَاطِ شَتَّيْتِي (٦)

صَرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَمَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَعَنِ الْأَرْضِ الْأَرَابِ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْأَمْوَرِ (٧)

(١) مترجم گوید اشارت عبارت از دیدن خواب است و از الفای علم در خاطر بطريق الهام واپس پرده عبارت از آن است که آواز شنود و کسی را نه بیند و قسم ثالث آنست که فرشته بصورت آدمی متمثّل شود و سخن گوید و الله اعلم.